

to me

Udruženje: „Pravo na zdravlje“

g. Miroslav Petrović

Gospodine Petroviću,

U Vašem dopisu Povereniku za pristup informacijama od javnog značaja i zaštitu podataka o ličnosti pod nazivom *Poverenik zahtav za odgovorom konflikt interesa nepotizam.jpg*, koji je preko mejling liste došao juče i do mene, zatražili ste, između ostalog i „razjašnjenje“, da li je „Biljana Nenadić, zaposlena u vašoj kancelariji kao samostalni savetnik u porodičnoj vezi sa članom radne grupe za izradu Modela zakona za zaštitu uzbunjivača, Nemanjom Nenadićem ?“.

Mada niste iskoristili mogućnosti koje Vam pruža činjenica da smo se i lično upoznali i da imate moje kontakte da biste me neposredno upitali za sve što Vam se eventualno činilo spornim a u nekoj je vezi sa mnom, biću slobodan da Vam pružim za početak neke informacije: Moja supruga se zaista zove Biljana Nenadić. Ona nije zaposlena u „kancelariji Poverenika“. Ona jeste zaposlena u Službi Poverenika i ima zvanje samostalnog savetnika (izvršilačko radno mesto) što uostalom nije nikakva tajna (čak je i na sajtu Poverenika objavljeno).

A sada jedan komentar:

U dopisu Povereniku ste takođe naveli (u okviru „pitanja“ br. 1.) da je “radna grupa” (za izradu nacrtu Zakona o uzbunjivačima) “imenovana diskrecionim postupkom zasnovanom na konfliktu interesa i nepotizmom”. Pošto sam i sam član radne grupe, a i lično prozvan u Vašem dopisu (valjda radi ilustracije sukoba interesa ili nepotizma), prinuđen sam da Vama i primaocima Vašeg dopisa ukažem na Vaše duboko nepoznavanje ili nerazumevanje pojmova i materije o kojoj govorite.

Dakle, vi govorite o konfliktu interesa i nepotizmu.

Konflikt ili **sukob (javnog i privatnog) interesa** je situacija koja nastaje kada neko **ko treba da donese odluku u javnom interesu**, znači nepristrasno i po zakonu, **istovremeno ima privatne interese (npr. finansijske, familijarne, partijske) koji ga u tome ometaju**, koji ugrožavaju nepristrasnost tog procesa odlučivanja. Takav sukob interesa onda treba da se razreši u korist javnog, npr. tako što će pojedinac koji ima privatni interes saopštiti drugima o kakvom sukobu interesa se radi, povući se iz procesa odlučivanja i slično.

Nepotizam je pojam koji je u vezi sa sukobom interesa. I tu postoji neki **donosilac odluke** koji je u sukobu interesa – s jedne strane je javni interes u kojem treba da deluje, s druge strane je interes članova njegove porodice, bližih ili daljih rođaka. Nepotizam nastaje kad donosilac odluke **da prednost porodičnim i rođaćkim interesima, i**

omogućiti svojim rođacima da steknu neku pogodnost koja im ne pripada, prednost u odnosu na druge i slično.

Kada primenimo ove definicije na konkretan slučaj (odluka o izboru članova radne grupe), videćete **koliko su Vaše insinuuacije, optužbe ili klevete, kako god ih nazvali, neutemeljene i suprotne elementarnoj logici.**

U sukobu interesa, povodom bilo čega, pa i ove odluke, **moгу biti samo oni koji odluku donose**. Isto tako, da bi uopšte bilo privilegovanja koje se može okvalifikovati kao nepotizam, morala bi **da postoji porodična ili srodnička veza između onih koji odluku donose i onih koji su privilegovani**. Članovi radne grupe su određeni rešenjem koje je, na osnovu ovlašćenja dobijenog od poverenika, doneo generalni sekretar u instituciji Poverenika, kao što vam je dobro poznato (dobili ste kopiju rešenja po zahtevu). S druge strane, **u sukobu interesa nikako (sve i da su to želeli) nisu mogli biti oni koji u procesu odlučivanja ni na koji način nisu učestvovali**, pa ni moja supruga, koja niti je ovlašćena da predlaže ili bira članove radne grupe, niti je na bilo koji način učestvovala u pripremi i realizaciji projekta u okviru kojeg se piše nacrt zakona, niti je planirano da u tom projektu učestvuje. Pošto ste o činjenici da niko od lica koja su kod Poverenika ovlašćena za odlučivanje nije u srodničkim vezama sa članovima radne grupe već obavešteni u odgovoru Poverenika na Vaš zahtev, ne ostaje ništa drugo osim da se zaključi **da Vi u stvari ne znate šta je sukob interesa i šta je nepotizam, ili, još gore, da to znate, ali da iz nekog razloga ipak iznosite neutemeljene optužbe.**

Iako bi i ovo trebalo da bude dovoljno da razumete logičku grešku koju ste napravili, skrećem Vam pažnju na još dve bitne stvari:

Prvo, verujem ste i sami upoznati, a ako niste, do takvog ste zaključka mogli lako doći za nekoliko minuta pretrage po internetu, da meni nije **potrebna bilo kakva veza da bih postao član radne grupe** koja će pisati ovaj nacrt zakona, ko god da u Srbiji vodi taj posao. U Srbiji se, na žalost, na prste mogu izbrojati ljudi koji su išta govorili ili pisali o propisima iz oblasti zaštite uzbunjivača. Taj krug se još više sužava ako bi među njima trebalo pronaći **pravnike koji imaju iskustvo u pisanju propisa**. Ako Vas pitanje pravnih aspekata zaštite uzbunjivača i moje kvalifikovanosti za taj posao stvarno zanima, preporučujem Vašoj pažnji neki od sledećih tekstova/publikacija koji su objavljeni na srpskom jeziku: „Borba protiv korupcije u državnoj upravi“ <http://www.drzavnauprava.gov.rs/files/pub7.pdf> (u vezi sa ovom temom tekst o zaštiti „duvača u pištaljku u Velikoj Britaniji“ i mogućim idejama za Srbiju), publikacija „Zaštita uzbunjivača“ u izdanju portala www.pistaljka.rs iz 2011, a naročito tekst „Pitanja za zakon o zaštiti uzbunjivača“ u okviru te publikacije i Komentar Pravilnika o zaštiti lica koje prijavi sumnju na korupciju – Sl. glasnik RS, br. 56/2011, objavljen na Paragraf netu.

Drugo, ja **uopšte nemam finansijski interes** da budem član radne grupe koja će raditi nacrt Zakona o zaštiti uzbunjivača. Naravno, za rad na ovom zakonskom tekstu jeste predviđena naknada. Međutim, i da se nisam prihvatio tog posla, u narednih godinu dana bih imao sasvim dovoljno drugih stvari da radim. Štaviše, vrlo je verovatno da ću zbog želje da u pisanju ovog zakona učestvujem i poverenja koje mi je ukazano da to činim,

kao i zbog velikog obima posla koji stoji pred radnom grupom, biti u situaciji da odbijam poslovne ponude koje su finansijski primamljivije, ali su manje značajne sa stanovišta onog što u životu želim da uradim.

Na kraju, jedno zapažanje: bez obzira na to što Vaše insinuacije pogađaju i mene lično, bilo da su posledica neznanja ili zlonamernosti, mnogo je veća šteta ono što, zajedno sa saradnicima u ovoj akciji, činite Srbiji. Naime, u ovome što činite teško je videti bilo šta drugo osim namere da se na bilo koji način diskredituje do sada najizgledniji pokušaj da Srbija konačno dobije Zakon o zaštiti uzbunjivača. Verovatno Vam je poznato, a ako nije, trebalo bi da bude, da ni jedan državni organ nije zadužen da ovaj zakon izradi. Čak i da takve obaveze postoje (npr. da je zaduženo neko ministarstvo) to ne bi bila dovoljna garancija da bi zakon zaista bio napisan – nagledali smo se takvih primera. Zbog toga, bez obzira na namere, **Vaša akcija protiv Poverenika za informacije od javnog značaja i zaštitu podataka o ličnosti, koji se, i pored odsustva obaveze iz zakona ili nekog strateškog akta, prihvatio da vodi težak posao izrade ovog zakona, u stvari najviše može da naškodi službenicima u javnom sektoru i zaposlenima u privatnom sektoru (budućim uzbunjivačima) koji trenutno, ukoliko žele da obelodane neku nezakonitost, mogu da računaju samo na stradanje.**

Očigledno besmislene optužbe iz Vaših objavljenih dopisa (date u formi „pitanja“ i „obrazloženja“) protiv poverenika i članova radne grupe, svakako neće ništa pomoći ni zaštititi uzbunjivača ni borbi protiv korupcije ni unapređivanju prava pacijenata (glavni cilj Vaše organizacije). **Ukoliko pak Vi i Vaši saradnici možete da iznesete neki konkretan predlog za sadržaj budućeg zakona o zaštiti uzbunjivača, bilo bi daleko korisnije da to i učinite**, nego da dovodite u sumnju posao koji je na samom početku.

Nemanja Nenadić

Beograd

13. septembar 2012.